

lesarabrøv

Ávaring

Í Degi og viku tann 6. oktober boðaði lögmaður frá einum uppskoti til komandi loysn á teimum trupulleikum, vit nú eru í. Allar lönir skuldu lækka, og so skuldi skatturin eisini lækka líka nógv í krónum.

Tað ljóðar ógvuliga tilforlátligt, tá vit siggja eina mynd av rútinum, sum sigur frá, at skatturin skal lækka við sama tali sum lönin, soleiðis, at sama nógd verður eftir.

Men hvi skulu vit so yvirhøvur trúgva hasum har? Vit hava fyrr hoyrt skónur um skatta- og tolllætta. Men fingi tað øvugt. Ella hetta er kanska tann frábodaði skattalættin hjá Fólkaflókinum? Teir hava helst bara gloymt at siga frá, at lönin skuldi lækka samstundis. Um so er, so hava teir kortini bara logið helvtina.

Men eftir tað, sum hent er føroysku løntakarunum í summar, eiga fólk at hugsa seg ógvuliga væl um, áðrenn tey keypa

hasa har ella nakra aðra slíka søgu frá hesum landsstýrinum. Til dømis er einki nevnt um, hvat verður av teirri gitnu tvungnu uppsparingini. Lækkar hon saman við skattinum? Ella hækkar hon kanska? Tað kann hon saktans, hóast lutfallið millum lön og skatt á pappirinum tykist tað sama. Sum er veit eingin enn hvat er skattur, og hvat er uppsparing. So har kann saktans gerast eitthvørt uttan at lova ov nógv frammanundan. Tað kann so ikki undra nakran, um fólk gerast alt meira varin, hvørja ferð

politikarar okkara fáa ljós hugskot. Higartil hava tey so ikki givið nakað positivt.

Nei, trúvirðið hjá hasi samgonguni er hjá mongum: »definitivt úti av verðini« (cit: Adolf Hansen).

Tað er tíværri so, at tað eru ikki so fá, sum álvarsliga umhugsast at flyta av landinum. Tað gerst ikki bert ein vanlukka, men ein stór altjóða skomm, at gerast tað landið, sum kappast við D.D.R. um at reka sínar borgarar í útlegd.

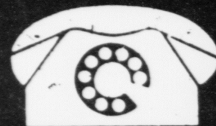
Edvard í Skorðini Joensen

Tit ringja

— vit skriva

Ringið telefon

11820

Landsstyrets og Dimmalættings sande »jeg«

Som en formået tæve i løbetid gør Dimmalætting i sn lederartikel i tirsdags endnu engang et desperat forsøg på at tilvejebringe den blandt befolkningen endnu udeblevne tilfredsstillelse over dette landsstyres organiserede røveri mod alle landets lønmodtagere.

Detta gøres naturligvis i henhold til den gamle gode recept, der grundet dens himmelanrørende naivitet og evige mangel på oplysende og forbedrende elementer ikke lader åben nogen form for diskussion, endelige yderligere modtagelse af almindelig fornuft. Oppositionen og dermed hovedparten af den færøske befolkning er dum, vi — sambandspartiets og dets øvrige allierede selvstyre-sambandskandidater — vi alene vide.

Såfremt dette var tilfældet burde disse også vide, hvor meget det rådne æg eller den forråvede citron kan presses, burde vide, at koalitionsens fornedrende tale om menigmandens levned

i den af denne påståede sus og dus ikke i længden holder stik i de små færøske hjem, hvor ængstelsen for morgendagens udkomme og forpligtelser iøvrigt nu forlængst har forjaget den hidtil ubeskattede lindrende nattesov.

Tilligemed burde de vide, at deres uhyggeligt målbevidste nedbrydelse af lønmodtagernes og andres virkelyst og fremtids-håb samt klinisk systematiserede hetz mod med navns nævnelse angivne personer, næppe er de remedier, der kan få de af landsstyret allerede udmærkede lønmodtagere til, om ikke med glæde, så med en vis forståelse til at yde endnu en ekstra skærv til »de fås samfund« fortsatte opretholdelse. Virkningerne heraf er som alle bekendt, undtagen landstyret naturligvis, er hidtil uset overbud av sort arbejde.

Og dog, næppe meget sortere end det som landstyret, omend på et noget andet plan, men ikke

desto mindre mere foruroligende, med selvbetalte myndighed eksempelvis i disse dage via Føroya Gjaldstovas direktør og offentlige institutionsledere iøvrigt udøver mod offentligt ansatte, der ved deres blotte tilstedeværelse på Vaglet hin store demonstrationsdag forleden således i »magtens øjne« på det fortrydeligste forbød sig mod landsstyret og dets væsen.

En ting er registrering og fortsat formsmædelse af socialdemokrater, og med et tilstrækkeligt stort angiverapparat kan dette måske overkommes, men absolut ikke i længden, såfremt endnu mere hårdhændede metoder ikke snarest tages i anvendelse.

Vi socialdemokrater har, i modsætning til sambands- og de øvrige koalitions-partier, bibeholdt troen på det færøske folk og dets virkeevne samt på, at politisk fornuft og samfundsmæssig retfærdighed før eller siden igen vil sejre, hvorfor vi bedre

end nogensinde er rustet til denne usmagelige medfart i endnu en tid.

Men omsonst måtte det være for landstyret at syssle med planer om, ved institutionsledernes og andre angiveres hjælp, at i sin fortsatte hetz mod menigmanden at registrere og systematisk at forulempe på nær den ganske færøske befolkning, hvilket uægteligt må blive resultatet, såfremt dette for Færøerne så fornedrende landstyre ikke hellere vælger den mere bekvemme og for alle parter bedste løsning, nemlig at træde tilbage.

Alle blot nogenlunde rimeligt tænkende medborgere har naturligvis også deres velbegrundede tvivl med hensyn til landstyrets åbenbare misbrug af den offentlige administrations foresatte, som man, stillet overfor kravet om medarbejderregistrering i hævnsøje-med, således misbruger politisk på det groveste, ja endda tvinger til »hilfspolizei« eller den under lignende aktioner fra fastlandet så velkendte »hipo-virksomhed«, nemlig angivelse af politisk »afvigende« personer med jammer og læstelse som følge.

Endnu mindre end den senest gennemtvungne økonomiske voldtægt af lønmodtagerne kan disse uhyrlige disciplinære foranstaltninger tænkes at bringe opretholdelse af ro og orden på arbejdspladserne, endelige gavne samarbejdet fremover mellem politisk beordrede angivere og i dette tilfælde deres undersåtter.

Vi kan vist allesammen lære et og andet, men noget burde Dimmalætting, som blot for nogle få uger siden jubilerede over Nazitysklands indtog i Polen med et ellers udmærket dansk 50 års-avisindlæg, have lært af denne sørgelige historiske epokes gang. I alle tilfælde burde denne som taler for den herskende klasse i endnu nogen tid afholde sig fra at opmuntre til yderligere national fornedrelse og den form for personlig og partipolitisk formsmædelse, som nævnte orakuløse lederartikel lægger op til. Kan hænde, dette kommer, ja endda klæder dagens Dimmalætting og dennes politiske fortalere, men så absolut ikke sambandspartiets iøvrigt mange og dydige vælgere.

At vi ved dannelsen af dette fatale landstyre ikke ville komme til at opleve

nogen politisk »dimmalætting/solopgang eller morgengry« vidste vi nok allesammen, men vi var absolut uforberedt på den mulighed, at den af landstyret hævdede nødvendige rehabiliteringspolitik skulle være af en sådan

karakter, at denne fortrinsvis skulle udøves i ly af mulm og mørke, ja endda henkaste det ganske færøske samfund ind i uføretagsomhedens og dellyssky's elementers vold.

K

Kunnngjørt verður fyri ætt og vinum, at góða kona min og mamma okkara

HJØRDIS HANUSSON

Kollafirði

andaðist mánadagin 9. oktober.

Jarðarferðin verður úr heiminum friggjadagin kl. 13.30.

Tey, ið ynskja at lata blómur ella krans, kunnu istaðin seta eina peningagávu á konto í Føroya Sparikassa nr. 6.530.097.

Fyri tey avvarðandi
Jakup, Annika og Hanus

Vikarstørv sum serlærarar hjá smábørnum

Lýst verður eftir tveimum serlærarum við serligum atlit á veita børnum undir undirvisingarskyldugum aldri sernámsfrøðliga hjálpi.

Starvið fevnir eisini um ráðgeving av pedagogum og foreldrum í sambandi við, at sernámsfrøðisligur stuðul verður veittur.

Starvsókið verður Tórshavnar og Argja Kommuna.

Teir serlærarar, ið settir verða, skulu umframt vanligu læraraútbúgving/pedagogútbúgving vera útbúin at stuðla tali-/hoyribrekaðum børnum.

Nærri reglur um skylduga vikutimatalið, løn og starvsreytir v.m. verða ásettir sambært avtalu millum viðkomandi fakfelag og Føroya Landsstýri.

Tey, ið verða sett, fáa eina samsýning fyri ferðaútreiðslur í tann mun, sum útreiðslur verða neyðugar í sambandi við serlærarauppgávur í fleiri stöðum.

Umsókn verður at senda til Landsskúla-fyrisingina, Postrúm 379, Falkavegi 6, 110 Tórshavn í seinasta lagi 27. oktober 1989.

Landsskúlafyrisingin